

USNESENÍ

Okresní soud v Nymburce rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. 3. 2026 v Nymburce předsedou senátu Janem Tomešem ve věci:

Odsouzeného: **Bc. I. [REDACTED] R. [REDACTED]**, narozený [REDACTED] v [REDACTED]
v současné době ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici [REDACTED]

o návrhu na podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody,

takto:

Podle § 88 odst. 1 tr. zákoníku se návrh odsouzeného Bc. I. [REDACTED] R. [REDACTED], nar. [REDACTED], na podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody z rozhodnutí Okresního soudu ve Frýdku – Místku sp. zn. 2 T 80/2018 ze dne 15. 5. 2019 v trvání 30 měsíců, **zamítá.**

Odůvodnění:

1. Cestou podání, doručeného nadepsanému soudu dne 28. 1. 2026, vznesl shora jmenovaný odsouzený návrh na podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který t. č. vykonává ve Věznici [REDACTED]. Zde předně, pod bodem 1.1, sdělil, že mu byl diagnostikován [REDACTED], který považuje za těžkou nevyléčitelnou nemoc a který jej ohrožuje na životě, jelikož v podmínkách věznice není možno tento adekvátním způsobem zaléčit ve smyslu že by byl odstraněn, případně došlo alespoň k jeho zmenšení či zastavení růstu. Dále, pod bodem 1.2, odsouzený namítl, že je obětí krivého obvinění, neboť trest vykonává z titulu přeměny trestu podmíněného, byť Obvodní soud pro Prahu 2, v jiném řízení konstatoval, že nebyl soudně trestán. Závěrem, v bodu 2.2, odsouzený poukázal na skutečnost, že byl v trestní věci vedené u Okresního soudu ve Frýdku - Místku, z níž aktuálně vykonává trest, shledán vinným na základě zkráceného obsahu e-mailu ze 3. 1. 2016, který neobsahoval žádnou pohrůžku násilí ani jiné těžké újmy, naopak, v tomto e-mailu bylo poukazováno na újmu, již v důsledku úmyslného ublížení na zdraví, v rámci sporu se společností T [REDACTED] a. s., utrpěla jeho matka, T [REDACTED] R [REDACTED]. Návrh odsouzený uzavřel konstatováním „JSEM NEVINEN!!!“ a vlastnoručním podpisem.
2. Později se odsouzený, v některých případech též jeho matka, na soud obrátil s celou řadou dalších podání, tato podání se však v podstatě vůbec nevztahují k otázce podmíněného propuštění, neboť je v nich řešena pouze otázka zdravotního stavu odsouzeného, rekapitulace okolností vztahujících se k jeho odsouzení i přeměně dříve uloženého podmíněného trestu a rekapitulace okolností týkající se sporu, jenž obžalovaný a jeho matka vedli se společností T [REDACTED] a. s. (vč. otázky tvrzeného, nezákonného vyklizení). Konkrétně se jedná:
 - o podání na čl. 27-30,
 - o podání na čl. 49 – 52,
 - o podání na čl. 66-71,
 - o podání na čl. 72-73,
 - o podání z čl. 75-93 + čl. 96 -98, 106 – 107,

- o podání na čl. 146-147 (zde na str. 2 mj. sdělen příslib bydlení a zaměstnání od T [REDACTED] R [REDACTED]),
- o podání na čl. 159 -160,
- o podání na čl. 173 – 174,
- o podání na čl. 180,
- o podání na čl. 190 – 191,
- o podání na čl. 199 – 218,
- o podání na čl. 259 – 262 (zde na str. 1 zopakován příslib T [REDACTED] R [REDACTED] poskytnout odsouzenému bydlení i zaměstnání, s výhradou další domluvy s rodinou).

3. V rámci výsledku odsouzení předně, s odkazem potvrzení vystavené MUDr. Fa [REDACTED], poukázal na bolesti, jimiž t. č. trpěl, i na občasně poruchy řeči (pozn. tyto se v průběhu veřejných zasedání nijak neprojevily, jak si lze ověřit na pořizovaných nahrávkách dvou konaných veřejných zasedání) a tyto označil za důsledek nádorového onemocnění, [REDACTED], jímž trpí. Stran trestné činnosti, za kterou mu byl Okresním soudem ve Frýdku - Místku uložen nyní vykonávaný trest, odsouzený uvedl, že si na konkrétní okolnosti již nevzpomíná a své informace čerpá z příslušného spisového materiálu, vč. odsuzujícího rozsudku a usnesení č. j. 2 T 80/2018-1118, dle kterých měl v e-mailu ze 3. 1. 2016 vznášet pohružky podání trestního oznámení. S odkazem na znění předmětného e-mailu nicméně odsouzený doplnil, že tento e-mail neobsahuje žádnou pohružku úmyslného ublížení na zdraví, neboť on nic takového nikdy nečinil, pouze společnost T [REDACTED] vyzval k zaplacení částky 500 000 Kč, jež měla posloužit jako bezúročná půjčka pro T [REDACTED] R [REDACTED], jeho zdravotně postiženou matku, s tím, že nebude-li tato půjčka, sloužící k úhradě nákladů souvisejících s podnikáním, vyplacena a T [REDACTED] R [REDACTED] bude i nadále čelit exekucím i dalšímu stresovému vypětí, on (pozn. odsouzený) přistoupí rozšíření žaloby, jelikož jmenované bude ze strany jmenované společnosti čelit jednání, které by odpovídalo úmyslnému ublížení na zdraví. K doplňujícímu dotazu soudu pak obžalovaný dále sdělil, že podrobněji si okolnosti sepsání již označeného e-mailu nevybavuje, jelikož v důsledku již popsaného nádorového onemocnění trpí i poruchami paměti. Vlastní případné dluhy si odsouzený nevybavil. Co se týče jeho pobytu v Srbsku, odsouzený uvedl, že se tam léčil s již uvedeným nádorovým onemocněním, účelem tehdy bylo zastavit růst nádoru. V Srbsku, jak odsouzený upřesnil, bydlel v pronájmu a za využití počítače na dálku poskytoval IT služby organizaci „[REDACTED]“, sídlem [REDACTED], za což mu byla vyplácena mzda ve výši cca 20 000 Kč měsíčně, z níž platil nájem ve výši 300 EUR a také standardní náklady na jídlo, cestování a léčbu. Vedle toho také finančně podporoval matku. Skutečnost, že byl ze Srbska do České republiky dodán, odsouzený vysvětlil tak, že dle rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 č. j. 4 T 46/2021-4923 ze dne 2. 9. 2024 vedl v období od 9. 11. 2021 do 9. 5. 2024 řádný život, pročez neměl důvod předpokládat, že je třeba cokoliv řešit. V této souvislosti také odsouzený namítl, že další jemu dostupné usnesení č. j. 3 To 255/2019-1860 pracuje pouze s dedukcemi, přičemž později ještě obdržel další usnesení č. j. 3 To 63/2023-6027 a také usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1, dle kterého opět měl vést řádný život, aniž by byl soudně trestán. Své další odsouzení, za poškozování věřitele, odsouzený, s odkazem na podklady od matky, přičítal nekalému postupu soudního exekutora, JUDr. Ivanka, t. č. trestně stíhaného, který nezákonně hodnotil jen jeho příjmy a nikoliv výdaje a nadto ani nezohlednil, že v roce 2006 pověřenci pronajímatele, společnosti T [REDACTED] vstoupil do jím pronajatých prostor. Matkou byl pak odsouzený, jak potvrdil, informován i o odsouzení

z Ostravy, v němž však soud měl postupovat retroaktivně v rozporu s principem litispendence, sám si nicméně bližší okolnosti tohoto svého odsouzení nevybavoval. Jak ale zároveň odsouzený doplnil, již v roce 2019, kdy byl jeho nádor „ještě malý“, byl stran jeho duševního stavu zpracován znalecký posudek, dle kterého byl duševně zdravý. Z léčiv, jež t. č. pobíral, odsouzený jmenoval [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Pro případ podmíněného propuštění odsouzený poukázal na přísliby bydlení i zaměstnání, jež mu poskytla matka, vozičkářka v režimu ZTP, o kterou také zamýšlel pečovat s tím, že by zajistil přiznání příspěvku na péči i bydlení a současně poskytoval IT služby v již jmenovaném [REDAKCE]. Později ještě odsouzený (ve veřejném zasedání, po aktu poučení) ohledně výkonu trestu uvedl, že s ohledem na nádorové onemocnění má tzv. leženku a je upoután na lůžku, omezuje se tedy pouze na účast na vyšetřeních, kterých se mu navíc ve výkonu trestu v odpovídající kvalitě nedostává. Ačkoliv jinak by se do výchovných aktivit ve věznici rád zapojil.

4. V rámci doplňujícího výsledku odsouzený upřesnil, že své stanovisko o nevině, deklarované na jím podepsaných podáních, odvozuje z jemu dostupných dokumentů, dle kterých Okresní soud ve Frýdku – Místku v jeho trestní věci rozhodl, aniž by měl k dispozici rozhodnutí o vyklizení jím užívaných nájemních prostor a soupis majetku. S tím, že následně řízení probíhalo pouze v režimu dedukcí. Pokud jde o anonymní dopis z čl. 60, odsouzený kategoricky popřel, že by ve věznici držel hladovku nebo, že by „slyšel hlasy“, odkázal pouze na otok tváře a zvětšující se oko. Ohledně duševního stavu odsouzený poukázal na absolvovaná vyšetření u psychiatra i psychologa, dle kterých duševními neduhy netrpí. Akt odeslání předmětného anonymního dopisu odsouzený přičítal činnosti některého ze spoluvězňů, kteří jej osočovali, že netrpí žádným nádorem. Ohledně prostředků, z nichž by po případném podmíněném propuštění hradil své náklady, odsouzený vypověděl, že by jej vyplácela matka, a to z vlastního příspěvku na péči. Primárně se však odsouzený zamýšlel věnovat léčbě nádoru.
5. K podanému návrhu odsouzený připojil přílohy, jež se však vůbec nevztahují k otázce podmíněného propuštění, ale výlučně k chorobě odsouzeného, sporům mezi společností T [REDAKCE] a jeho matkou, resp. samotným odsouzeným, jakož i k otázce odsouzení a přeměny dříve uloženého podmíněného trestu, k osobním poměrům matky odsouzeného:
 - nákres [REDAKCE], jímž trpí. (shodně na čl. 4, 104, 166, 176, 250)
 - rozbor stran námitky, že k přeměně jeho podmíněného trestu došlo za porušení principu litispendence a poté, co v jiném soudním řízení bylo konstatováno, že „vede řádný život“ a „nebyl soudně trestán (shodně na čl. 4pg, 105, 167, 251)
 - přípis z 1. 11. 2011, v němž je obsáhle poukázáno na údajně nekalé praktiky společnosti Třinecké železářny, a. s., vyklizení prostor, jež odsouzený s matkou užívali, okolnosti provedení soupisu věcí pro účely sporu, který odsouzený a jeho matka vedli se společností T [REDAKCE] atd. (čl. 5, 33, 108 – 109, 177 pg., 179 – 180, 229 – 230)
 - e-mail ze 3. 1. 2016, koncipovaný jako předžalobní výzva a trestní oznámení, jehož prostřednictvím odsouzený žádá pověřence společnosti T [REDAKCE] o vydání částky 1 500 000 Kč, jakožto odškodného za neoprávněně zablokované prostory (též s odkazem na zneužití autonehody odsouzeného), z kteréžto částky 500 000 Kč poslouží jako půjčka pro T [REDAKCE] R [REDAKCE], na kompenzaci nákladů podnikání, přičemž, nedojde-li k vyplacení požadovaného plnění, a bude-li T [REDAKCE] R [REDAKCE] i nadále čelit exekucím a stresu, dojde k rozšíření žaloby i v rozsahu úmyslného ublížení na zdraví. Současně je zde konstatováno, že nebude-li požadované plnění vyplaceno do 5. 1. 2016, podá odesílatel, který okolnosti zveřejní, na společnost

T [REDACTED] trestní oznámení i žalobu za krádež, přičemž později ještě cestou trestního oznámení poukáže i na zločinné spolčení. (čl. 6, 30 pg., 55, 110, 181, 247)

- usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 č. j. 4 T 46/2021-4923, předložené vč. doručky do DS, kterým bylo konstatováno, že se odsouzený ve zde označené trestní věci, ve stanovené zkušební době, osvědčil, jelikož mj. vedl řádný život a nebyl soudně trestán. (čl. 6pg + 7, 35 + 36, 52+53, 113 + 114, 116 pg. + 117, 169 + 170, 182 – 183, 193 – 194, 248 + 249)
- rozbor křivých obvinění ze strany společnosti T [REDACTED] i tvrzeného, nezákonného vyklizení prostor užívaných odsouzeným a jeho matkou, vč. tvrzeného křivého obvinění. (čl. 31-32, 37 – 42, 56 – 57, 98 – 103, 118, 184, 231 – 242)
- blíže neztotožněnou omluvu ze strany pověřence společnosti T [REDACTED] (čl. 34, 125, 243,
- e-mail ze 4. 12. 2015, jehož prostřednictvím odesílatel žádá pověřence společnosti T [REDACTED] o vydání majetku z údajně neoprávněně zablokovaných prostor. (čl. 54, 111, 192, 247)
- plnou moc vystavenou ve prospěch T [REDACTED] R [REDACTED] (čl. 73-74, 122, 148 – 149, 161 – 162, 188 – 189, 263 – 264, pozn. již ve dřív vedeném řízení sp. zn. 10 Nt 1205/2025 byli odsouzení a jeho matka v usnesení nadepsaného soudu na čl. 136 a 139, jakož i v usneseních Krajského soudu v Praze na čl. 208 a 212 poučení, že pro účely trestního řízení nelze k této plné moci přihlížet).
- podací lístek, vč. potvrzení o podání. (čl. 94 a 95)
- sdělení o rozhodnutí Vyššího soudu v Bělehradě, Kv. č. 2307/25, jímž byl odsouzený v Srbsku ponechán ve vazbě (pozn. evidentně v návaznosti na vydávací proces), kde je mj. konstatováno, že v Srbsku odsouzený nebyl trestně stíhán. (čl. 112)
- potvrzení o dopravní nehodě, již byl odsouzený 12. 7. 2006 účasten. (čl. 115, 242)
- potvrzení o čerpání nemocenské ze strany odsouzeného. (čl. 115 pg.)
- záznam o vyšetření odsouzeného v ortopedické ambulanci. (čl. 116)
- rozbor okolností autonehody z 1. 6. 2002. (čl. 117 pg., 228)
- lékařská zpráva o ambulantním vyšetření, jemuž se odsouzený podrobil 15. 2. 2023 s diagnózou „Atypická bolest obličeje“.
- usnesení policejního orgánu (pozn. č. j. nečitelné) – Krajského ředitelství policie Severomoravského kraje – územního odboru vnější služby Frýdek - Místek ze dne 4. 2. 2009, ve věci odložení podezření ze spáchání trestného činu, ohlášeného T [REDACTED] R [REDACTED]. (čl. 120 pg – 121)
- blíže nečitelnou lékařskou zprávu. (čl. 122 pg)
- usnesením soudního exekutora – JUDr. Ivanka č. j. 167 Ex 3033/11-571 o zastavení exekuce, vč. doručky. (čl. 123, 171 +172, 244 + 245)
- žádost výpis ze živnostenského rejstříku. (čl. 124)
- protokol ve věci „předání místnosti“ pověřenci společnosti [REDACTED]. (čl. 124 pg.)
- sdělení Okresního soudu pro Prahu – západ ze 14. 7. 1999. (čl. 125 pg.)

- osvědčení o přiznání statutu účastníka národního boje za osvobození „Stanislavu Wojtasovi“. (čl. 126)
 - listiny dokumentující poměry matky odsouzeného – prohlášení o osobních a majetkových poměrech (čl. 127-129), fotokopii průkazu ZTP (čl. 130, 137pg.), doklad o přijetí datové zprávy od ČSSZ (čl. 131), fotokopie poštovních poukázek dokumentujících vyplacení starobního důvodu (čl. 131pg., 142), důchodový výměr (čl. 132), parkovací průkaz (čl. 133), záznam o pracovním úrazu (čl. 134), potvrzení o podání přihlášky na vysokou školu (čl. 134 pg.), přihláška na vysokou školu (čl. 135), záznam o posouzení zdravotního stavu (čl. 135 pg. – 136), záznam o projednání pracovního úrazu (čl. 136 pg. – 137), sdělení ve věci žádosti o sjednání pracovního poměru (čl. 138).
 - rozbor zdravotního stavu odsouzeného. (čl. 140+142-144, 177 – 178, 252-255)
 - potvrzení opatřené podacím razítkem organizace zdravotnická zařízení Ministerstva spravedlnosti – Zdravotnické středisko Věznice Jiřice, jde o ručně psaný text rozebírající zdravotní stav odsouzeného, bez podpisu či jiné identifikační značky pisatele. (čl. 163, 198)
 - lékařskou zprávu z 29. 9. 2025 (z nymburské nemocnice), dle které je meningiom, jímž odsouzený trpí, zcela kalcifikován. (čl. 164-165, 195 - 196).
 - zprávu o ambulantním vyšetření ze 17. 10. 2025 (z Ústřední vojenské nemocnice v Praze), dle kterého meningiom, jímž odsouzený trpí, od roku 2022 vykazuje minimální progresi a je nezhoubné povahy. (čl. 168, 197)
 - žádost o potvrzení, adresovaná MUDr. Faltusovi. (čl. 175)
 - záznam e-mailové komunikace mezi odsouzeným a JUDr. Matznerem ve věci činnosti společnosti Třinecké Železářny, a. s. (čl. 219).
 - sdělení Městského úřadu v Třinci ze dne 9. 1. 2008 ve věci přestupkového řízení vztahujícího se k dopravní nehodě, jíž byl odsouzený účasten v roce 2002. (čl. 222-223).
 - sdělení pověřence společnosti T [redacted] ze dne 12. 9. 2006, stran nakládání s věcmi, jež byly v prostorách pronajatých odsouzenému a jeho matce + výpis z katastru nemovitostí. (čl. 224 + 225)
 - úřední záznam o vysvětlení, jež odsouzený podal v návaznosti na dopravní nehodu, jíž byl účasten v roce 2006. (čl. 226 – 227).
6. Cestou anonymního dopisu (čl. 60), podaného u nadepsaného soudu dne 13. 2. 2026, blíže neztotožněný pisatel sdělil, že odsouzený může trpět duševní poruchou, jelikož drží tajnou, nevyhlášenou hladovku, „slyší hlasy“, trpí představovou, že jeho autonehody zosnovala společnost Třinecké železářny a že mu byl odcizen trezor s 1 500 000 Kč apod. V této souvislosti také pisatel vyjádřil závěr, že by bylo na místě odsouzenému ustanovit opatrovníka či advokáta.
 7. Odsouzený ve veřejném zasedání dne 19. 3. 2026 ukázal a přečetl závěry lékařské zprávy vystavené MUDr. F [redacted], dle kterých byl t. č. v režimu TPN (pozn. trvale pracovní nezařaditelný).
 8. Při posuzování podaného návrhu soud v první řadě zkoumal, zda odsouzený splňuje časovou podmínku k projednání návrhu na podmíněné propuštění. Tuto podmínku již odsouzený splnil, neboť k 28. 1. 2026 vykonal polovinu stávajícího trestu. Z rozsudkových dat Věznice

██████ se dále podává, že odsouzený, který je v České republice ve výkonu trestu odnětí svobody poprvé, t. č. vykonává jeden trest odnětí svobody, konkrétně trest o výměře 30 měsíců z rozhodnutí Okresního soudu ve Frýdku – Místku ve věci sp. zn. 2 T 80/2018.

9. V opisu rejstříku trestů odsouzeného byly k 28. 1. 2026 evidovány celkem 3 záznamy o soudně trestních postizích z období od roku 2019 do roku 2021. Prvý z těchto soudně trestních postihů představuje postih ve věci, v níž odsouzený aktuálně vykonává trest, druhý (ve formě podmíněného trestu) byl, v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 4 T 46/2021, odsouzenému uložen za spáchání přečinu poškození věřitele, ve smyslu § 222 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a třetí (ve formě podmíněného trestu) byl, v řízení vedeném u Okresního soudu v Ostravě pod sp. zn. 74 T 44/2021, odsouzenému uložen za spáchání přečinu pohrdání soudem, ve smyslu § 336 písm. a), b) a c) tr. zákoníku.
10. Co se týče aktuálního odsouzení:
- ve shora označené věci projednávané Okresním soudem ve Frýdku - Místku pod sp. zn. 2 T 80/2018 byl odsouzený, rozsudkem z čl. 1118 ze dne 15. 5. 2019 shledán vinným ze spáchání pokusu zločinu vydírání, ve smyslu § 175 odst. 1 a odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, ve spojení s § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se dopustil tím, že se záměrem vymoci od společnosti T██████ finanční plnění této zaslal e-mail ze 3. 1. 2016 (co do obsahu vymezený výše), dále ještě také odeslal dvě další podání, jejichž prostřednictvím vyzýval Okresní státní zastupitelství ve Frýdku – Místku a Vrchní státní zastupitelství v Praze k zahájení trestního řízení vůči zde jmenované společnosti a konečně také zaslal Krajskému soudu v Praze návrh na nařízení insolvence vůči zde jmenované společnosti. Odsuzující rozsudek v plném rozsahu, k odvolání odsouzeného, usnesením z čl. 1860 (pod sp. zn. 3 Tdo 255/2019), potvrdil Krajský soud v Ostravě. Následně podané dovolání odsouzeného Nejvyšší soud odmítl usnesením z čl. 3665 (pod sp. zn. 4 Tdo 1401/2020). Pro účely rozhodnutí v řešené trestní věci soudy vycházely mj. ze znaleckého posudku, který byl zpracován stran duševního stavu odsouzeného (čl. 1071 – 1084). Zde znalci k 5. 5. 2019 dovodili, že odsouzený t. č. netrpěl žádnou duševní poruchou, jež by měla vliv na jeho přičetnost a byl v plném rozsahu schopen účasti v trestním řízení. K datu provedení znaleckého šetření odsouzený dle závěrů znalců vykazoval toliko „paranoidně kverulatořní osobnostní rysy“, dané situací „domněle nespravedlivého trestního stíhání“. Způsobilosti odsouzeného reprodukovat a zapamatovat si prožité děje nebyla t. č. omezena, stylizoval se však do role oběti. Z osobnostního hlediska znalci odsouzeného charakterizovali jako mimořádně inteligentního jedince (s IQ 130), který je introvertní povahy a rezervovaný, avšak aktivní a technicky laděný. Jako zvýšená byla míra interpersonální závislosti odsouzeného, vč. výskytu histrionských rysů a ulpívavosti. Za spáchanou trestnou činnost byl odsouzenému uložen podmíněný trest 30měsíční podmíněný trest. Následně, usnesením z čl. 5922 (ze dne 3. 2. 2023), Okresní soud ve Frýdku – Místku přistoupil k přeměně trestu na trest nepodmíněný, a to s odkazem skutečnost, že byl odsouzený ve zkušební opakovaně odsouzen, konkrétně (i.) rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 sp. zn. 4 T 46/2021 (za spáchání přečinu poškození věřitele, ve smyslu § 222 odst. 1 tr. zákoníku (založen na čl. 5789), jenž byl k odvolání odsouzeného a jeho matky potvrzen usnesením Městského soudu v Praze sp. zn. 9 To 248/2021 (čl. 4796), a (ii.) rozsudkem Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 74 T 44/2021 (čl. 5778 – za spáchání přečinu pohrdání soudem, ve smyslu § 74 T 44/2021). Závěr o přeměně podmíněného trestu ke stížnosti odsouzeného a jeho matky potvrdil usnesením sp. zn. 3 To 63/2023 Krajský soud v Ostravě (čl. 6027). Již dříve, k 20. 10. 2022, se také odsouzený na Okresní soud ve Frýdku – Místku obrátil s prohlášením o svých majetkových poměrech (čl. 5683), kde mj. svou matku označil za osobu závislou, jež vyžaduje jeho

péči. V návaznosti na dodání odsouzeného do výkonu stávajícího trestu bylo vedeno vydávací řízení, v jehož rámci byl odsouzený po datu 2. 7. 2025 dodán ze Srbska (viz sdělení Ministerstva spravedlnosti z čl. 6643).

11. Z místa trvalého bydliště odsouzeného bylo Úřadem městské části Praha 17 sděleno, že zde stran osoby odsouzeného neevidují žádné poznatky, neboť odsouzený nereagoval na dopis, jež mu zaslal zde působící sociální kurátor.
12. Ve věci projednávané pod sp. zn. 10 T 1205/2025 nadepsaný soud, z úřední činnosti, zajistil přezkum zdravotního stavu odsouzeného, a to ve vztahu k případnému přerušení trestu či upuštění od jeho výkonu. V této souvislosti soud vyžádal stanovisko lékařské komise VS [REDACTED] (na čl. 30, datováno k 10. 12. 2025), dle kterého je odsouzenému i v rámci výkonu trestu zajištěna adekvátní lékařská péče, vč. medikace, mj. i ve spolupráci s externími poskytovateli lékařské péče, jmenovitě Ústřední vojenskou nemocnicí. V návaznosti na toto konstatování pak byl vysloven závěr, že odsouzený je t. č. soběstačný, orientovaný, bez omezení mobility, bez průkazu život ohrožující choroby či duševního onemocnění, které by znemožňovalo jeho další pobyt ve věznici. S přihlédnutím ke zde označenému stanovisku nadepsaný soud, usneseními z čl. 136 a 139 (zaslanými na vědomí i matce odsouzeného), rozhodl, že se od výkonu zbytku trestu neupouští a tento se ani nepřerušuje. Tyto závěry, vč. dílčího závěru, že plnou moc opakovaně předkládanou matkou odsouzeného nelze pro účely trestního řízení akceptovat, ke stížnosti odsouzeného potvrdil Krajský soud usneseními z čl. 208 a 212.
13. Hodnocení chování odsouzeného, zaslané z Věznice [REDACTED], vč. zaslaných dodatků, lze hodnotit jako ryze průměrné. Konstatováno zde bylo, že byl odsouzený k výkonu trestu odnětí svobody do [REDACTED] věznice dodán k 5. 8. 2025, a to z Vazební věznice Praha-Ruzyně (zde byl umístěn od 23. 7. 2025), kde ve vztahu k jeho osobě nebyly evidovány žádné negativní poznatky. K datu vystavení hodnocení, resp. dodatečně zaslaného dodatku, odsouzený trest vykonával ve II. přístupné skupině vnitřní diferenciaci, plnil program zacházení (do dalších aktivit se zapojoval minimálně) a nezapojoval se do úklidu cely, nicméně, plnil předepsané povinnosti a respektoval pokyny i autoritu příslušníků Vězeňské služby. Pracovně odsouzený zařazen nebyl, ze zdravotních důvodů. Kázeňsky odměněn ani trestán odsouzený taktéž nebyl, Vězeňská služba ve vztahu k odsouzenému evidovala dluh ve výši 633 Kč, ve vztahu ke třetím osobám dluh ve výši 340 838 Kč. V rámci hodnocení v programu SARPO byla stran osobnosti odsouzeného detekována střední kriminogenní rizika v oblasti osobnosti a chování. Ze strany věznice nebylo podmíněné propuštění odsouzeného doporučeno.
14. Co se týče hodnocení podaného návrhu, soud se, po přezkumu tzv. časové podmínky, dále zaměřil na posouzení, zda odsouzený svých chování v rámci výkonu trestu, ve smyslu návěti § 88 odst. 1 tr. zákoníku, prokázal své tzv. polepšení. Jinak řečeno, zda již odsouzený eliminoval ty faktory, jež jej v minulosti vedly k páčání trestné činnosti (k hodnocení tzv. polepšení ve vztahu ke konkrétně páchané trestné činnosti a trestní minulosti viz např. závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2393/21 ze dne 15. 2. 2022). V tomto kontextu musel soud přirozeně vzít v úvahu, že odsouzený t. č. čelí závažnému onkologickému onemocnění, které jej v pobytu ve věznici, jakož i v resocializačním procesu, přirozeně omezuje. Na stranu druhou, a tuto skutečnost je třeba zdůraznit, zdravotní stav sám o sobě není předpokladem k podmíněnému propuštění (viz závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1377/22 ze dne 20. 9. 2022 a usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3621/15 ze dne 5. 4. 2016), byť toto odsouzený v zaslaných podáních opakovaně namítal a lze uzavřít, že právě argumentace zdravotním stavem představovala klíčový prvek všech stanovisek, jež odsouzený ve vztahu k soudu deklaroval. Na případný zhoršený zdravotní stav jednoho každého odsouzeného je však třeba reagovat k tomu

určenými instituty v podobě přerušení trestu, ve smyslu § 325 tr. ř., či upuštění od výkonu trestu, ve smyslu § 327 tr. ř. Přičemž, případná aplikace obou institutů byla ve vztahu k odsouzenému recentně (necelé 3 měsíce nazpět) přezkoumávána v rámci řízení vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. 10 Nt 1205/2025, nicméně předpoklady pro naplnění naposledy jmenovaných institutů nebyly naplněny, což bylo pravomocně potvrzeno i odvolacím soudem. A to především s ohledem na stanovisko lékařské služby věznice, dle kterého je odsouzenému aktuálně poskytována adekvátní léčba i medikace, mj. i v součinnosti externími poskytovateli zdravotnické péče, a tento je navíc tělesně (dle samotným odsouzeným předložených lékařských zpráv jeho nádor od roku 2022 nevykazuje progresi, resp. je kalcifikován) i duševně (ani dodatečně, navzdory systematicky poskytované lékařské péči, nebyla u odsouzeného diagnostikována žádná duševní choroba) výkonu trestu schopen, což navíc koresponduje se závěry staršího znaleckého posudku pořízeného v roce 2019, dle kterého odsouzený, striktně vzato, netrpí žádnou duševní chorobou, neboť trpí toliko specifickým rysem kverulantského jednání, o čemž se soud mohl přesvědčit i z četných podání odsouzeného, resp. jeho matky, jelikož zde odsouzený, i ve vztahu k odsouzení z rozsudku Okresního soudu ve Frýdku – Místku, obsáhle rozporuje svou vinu i následnou přeměnu původně podmíněného trestu. Sám odsouzený pak, v reakci na anonymní dopis z čl. 60, kategoricky popřel, že by, výjma stresu z výkonu trestu, pociťoval jakékoliv projevy psychické nepohody, nebo, že by snad dokonce držel hladovku. Lze tedy uzavřít, že soud při hodnocení podaného návrhu, stran otázky tzv. polepšení, v souladu se závěry dvou výše citovaných rozhodnutí Ústavního soudu, zdravotní stav odsouzeného bral v úvahu v tom smyslu, zda tento brání odsouzenému k případné recidivě či resocializaci. S tím, že ve vztahu k otázce přezkumu tzv. polepšení se soud dále zabýval též tím, zda je odsouzený, v důsledku onkologické choroby, zcela vyloučen z případných resocializačních aktivit apod. Především v tom kontextu, že podmíněné propuštění, navzdory proběhnuvší novelizaci § 88 odst. 1 tr. zákoníku, není dobrodiním, aplikovatelným v návaznosti na prosté, byť i nadstandardní „dobré chování“ odsouzeného (obdobně viz např. závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 688/21 ze dne 9. 6. 2021, jež do značné míry představují podnět pro uvedenou novelizaci), ale dobrodiním výjimečné povahy. Sloužící k tomu, aby pouze a výlučně odsouzený, jenž předčasně eliminoval tzv. kriminogenní rizika a tzv. se polepšil, dostal šanci své tzv. polepšení demonstrovat při životě na svobodě.

15. V návaznosti na závěry uvedené v bodu předchozím soud konstatuje, že podmínka v podobě tzv. polepšení není t. č. ve vztahu k odsouzeném naplněna. Jistě, odsouzený je v důsledku své choroby zdravotně omezen a je pracovně tzv. nezařaditelný, nelze mu tedy klást k tíži, že nepracuje, nezískává kázeňské odměny a neusiluje ani o ponížení svých dluhů. Byť jej právě špatné majetkové poměry (tvrzená ztráta 1 500 000 Kč, resp. navazující žádost o vyplacení finančního plnění), dovedly až ke sporu se společností T [REDACTED], který v sobě odsouzený, naneštěstí pro proces jeho resocializace, snad i v důsledku působení jeho matky, i nadále živí. Současně také soud musel vzít v úvahu, že právě pod tlakem dluhů odsouzený, již ve zkušební době podmíněného trestu z rozsudku Okresního soudu ve Frýdku – Místku, spáchal další trestný čin, kdy své věřitele poškozoval. V tomto ohledu soud přirozeně nepomíjí, že žádného odsouzeného, ani po datu odsouzení, nelze nutit k doznání. Nicméně, zároveň nelze zcela přehlédnout, že výkon trestu má a musí směřovat minimálně k tomu, aby si jeden každý odsouzený, v mezích odpovídající sebereflexe, „zvnitřnil“ zjištění, že páčání trestné činnosti představuje celospolečensky zavrženíhodný sociální jev, jenž není na místě bagatelizovat (shodně viz odvodnění bodů 26 a 27 nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 1519/24 ze dne 31. 7. 2024). Kterýžto stav nicméně na úrovni odsouzeného zjevně nenastal, což ve vztahu k osobě odsouzeného znásobuje riziko případné recidivy, jež odsouzený nijak netlumí, spíše naopak. Za velmi problematickou okolnost také je třeba považovat to zjištění, že odsouzený odmítá připustit dokonce i to, že ve vztahu ke společnosti T [REDACTED] vystupoval závadově s tím, že trestné činnosti se odsouzený k újmě práv

společnosti T [REDAKCE] dopustil zasíláním zpráv/e-mailů, které může, bez ohledu na svůj zdravotní stav, zasílat i nadále. Vzhledem k již uvedenému konstatování tak je na místě zdůraznit, že ani stávající zdravotní stav ve vztahu k odsouzenému ani t. č. nevyklučuje případnou recidivu. Současně také musí soud doplnit, že případné dluhové poradenství jistě odsouzený může vyhledat i ve věznici, neboť případná spolupráce s poradcem (např. z organizace VOLONTÉ) nepředstavuje fyzicky náročnou aktivitu, v níž by odsouzeného jeho choroba jakkoliv limitovala. Ostatně, odsouzený je schopen psát dlouhá podání, jež nesou evidentní znaky kombinačních schopností i vysokého intelektu pisatele. Stejně tak má odsouzený ve věznici dostatek prostoru k tomu, aby, např. ve spolupráci s vězeňským lékařem či vychovateli, zvážil iniciaci přezkumu své pracovní způsobilosti, ve smyslu případné invalidity, čímž by si zároveň mohl zajistit přiznání invalidního důchodu, z něhož by mohl alespoň částečně splácet své dluhy. Shrnutí tedy odsouzený aktuálně ve výkonu trestu nevyužívá ani ty omezené možnosti, jež mu jsou i vzhledem k jeho zdravotnímu stavu dostupné, pročez nelze dovozovat, že by kterékoli z kriminogenních rizik, detekovaných při hodnocení Vězeňskou službou, jakkoliv umenšoval. Spíše naopak, odsouzený vystupuje naprosto pasivně a vyjma plnění povinně předepsaných povinností pro svou případnou resocializaci nečiní ničeho, ač prostředky (byť omezené), jak soud uvedl výše, existují. Je tedy možné uzavřít, že odsouzený za dobu výkonu trestu (cca 8 měsíců) neprojevil ani sebemenší snahu dosáhnout předčasné resocializace, a není tedy ani možné dovozovat, že by vystupoval jakkoliv nadstandardně.

16. Naplněním tzv. třetí podmínky podmíněného propuštění, spočívající v představení garancí vedení řádného života, za situace, kdy nebyla naplněna podmínka druhá, se již soud podrobněji nezabýval, jelikož podmínky pro podmíněné propuštění je třeba naplnit současně (shodně viz závěry usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 726/11 ze dne 20. 7. 2011). Ve stručnosti však lze konstatovat, že naplnění této třetí podmínky se úzce váže na naplnění podmínky druhé, tj. prokázání tzv. polepšení. Ani podmínku třetí tak soud za shora předestřenému stavu věci nemůže mít za naplněnou, schází-li jakékoli garance, že odsouzený stabilizuje své majetkové poměry a přijme alespoň základní náhled na svá předchozí selhání. Dlužno dodat, že odsouzený pro účely případného podmíněného propuštění nedoložil ani naprosté minimum, v podobě zajištění bydlení a zaměstnání. Příslib od matky, kterého se mu v této souvislosti dostalo, totiž byl, jak je specifikováno výše, vznesen s výhradou, že případné bydlení odsouzeného u matky tato dále projedná s dalšími rodinnými příslušníky. Příslib zaměstnání, resp. jakýchkoli možností výdělků, odsouzený, objektivním způsobem, nedoložil dokonce žádný. Mlhavé tvrzení, že snad bude „žít“ z příspěvku na péči a poskytovat IT služby, v tomto ohledu představuje nijak garantovanou variantu. Nadto soud musí vyjádřit i určitou pochybnost, nakolik by odsouzený, t. č. pracovně trvale nezařaditelný, byl schopen poskytovat v podstatě celodenní péči své zdravotně taktéž handicapované matce či pravidelně pracovat. Tím spíše za situace, kdy ve věznici dlouhodobě nevyvíjí žádnou aktivitu. Z uvedeného tak je zřejmé, že odsouzený pro případ podmíněného propuštění nedisponuje žádným garantovaným materiálním zázemím, což ještě více znásobuje podezření soudu, zda by odsouzený opětovně nezačal svou nedobrou sociální situaci klást za vinu společnosti T [REDAKCE] a mstít se. Konečně, soud musí poukázat i na zjištění, že se odsouzený před dodáním do výkonu trestu dlouhodobě zdržoval v Srbsku, a takto se výkonu trestu dokonce vyhýbal. Nic tedy aktuálně negarantuje, že by odsouzený po případném podmíněném propuštění opětovně neopustil území České republiky a nemařil dohled nad svou potenciální resocializací.
17. Závěrem soud považuje za nutné zdůraznit, že odsouzený dosud pro svou případnou resocializaci nevykonával žádné nadstandardní aktivity, a tak je na místě mu, bude-li o podmíněné propuštění usilovat do budoucna, doporučit (v souladu se závěry nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 575/21 ze dne 13. 7. 2021):

- aby se spojil s vězeňským psychologem a s ním se pokusil probrat otázku svých předchozích selhání, minimálně stran svého postoje ke sporům se společností T [REDACTED],
- aby vyhledal finanční poradenství, poskytované v jirické věznici např. organizací VOLONTÉ,
- aby ve spolupráci s vězeňským lékařem či vychovatelem inicioval přezkum své pracovní způsobilosti a pokusil se dosáhnout přiznání invalidního důchodu a
- aby do budoucna předložil validní příslib bydlení a zaměstnání, resp. garanci jiného příjmu (např. v podobě invalidního důchodu či jiné sociální dávky).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat stížnost ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího do tří dnů ode dne jeho oznámení. Stížnost má odkladný účinek. Stížnost nepřísluší procesním stranám, které se jí výslovně vzdaly.

Nymburk 19. 3. 2026

Jan Tomeš v. r.
předseda senátu